



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 122/07-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti B., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. D. K., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 121/2006 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť spoločnosti B., s. r. o., o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2007 doručená sťažnosť spoločnosti B., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. D. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 121/2006 (pôvodne pod sp. zn. Ro 6230/97).

Z obsahu sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že 20. marca 1997 podala okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa od odporcu domáhala úhrady sumy 1 400 Sk s príslušenstvom. Konanie bolo okresným súdom vedené pod sp. zn. Ro 6230/97. Okresný súd vydal navrhovaný platobný rozkaz v júli 1997. Odporca podal proti platobnému rozkazu 30. júla 1997 odpor, ktorý okresný súd zaslal sťažovateľke na vyjadrenie 20. júna 2006. Sťažovateľka uvádza, že okresný súd nevykonal v danej veci žiadny úkon od júla 1997 do júna 2006. Sťažovateľka vo vyjadrení k odporu z 29. júna 2006 uviedla, že naďalej trvá na podanom návrhu (predmetná vec už bola v tom čase vedená pod sp. zn. 12 C 121/2006).

Sťažovateľka podala 29. júna 2006 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda okresného súdu vo vyjadrení č. Spr. 2237/2006 z 18. júla 2006 vzniknutú situáciu odôvodnil vysokým počtom žalôb v rokoch 1997 - 1998.

Sťažovateľka sa na základe telefonického rozhovoru so spisovou kanceláriou okresného súdu 5. marca 2007 dozvedela, že okresný súd uznesením z 24. októbra 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15. novembra 2006, predmetné konanie zastavil z dôvodu úmrtia odporcu. Sťažovateľka uvádza, že uvedené uznesenie nebolo jej právnomu zástupcovi doručené, preto nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, a navyše *„Podľa ust. § 107 ods. 3 O. s. p. ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca zomrel, súd konanie preruší a v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, len čo sa skončí konanie o dedičstve, pokiaľ povaha veci nepripúšťa, aby sa s týmito dedičmi nepokračovalo skôr. Ak bolo konanie zastavené z dôvodu smrti odporcu, tak došlo k porušeniu cit. ust. § 107 ods. 3 O. s. p. Treba tiež poznamenať, že k uvedenej situácii nemuselo vôbec dôjsť, ak by súd konal a rozhodoval bez zbytočných prietahov“*.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

*„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 121/2006, porušené bolo.*

*Okresnému súdu v Prešove sa prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 121/2006 konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie skončená.*

*Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 50.000,- Sk, ktoré je Okresný súd v Prešove povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

*Okresný súd v Prešove je povinný sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu uhradiť trovy konania vo výške 7.492,- Sk do 2 mesiacov od doručenia tohto nálezu.“*

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých

prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú je možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 121/2006.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

V rámci ustálenej judikatúry ústavného súdu v tejto oblasti sa ochrana základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď porušenie ešte trvalo (napr. III. ÚS 20/00).

Ústavný súd z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 12 C 121/2006 zistil, že uznesenie okresného súdu č. k. 12 C 121/2006-41 z 24. októbra 2006, ktorým bolo konanie zastavené, nadobudlo právoplatnosť 15. novembra 2006. Odporca uhradil istinu pohľadávky 29. júla 1997 (č. l. 5).

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej namietala, že uznesenie okresného súdu č. k. 12 C 121/2006-41 z 24. októbra 2006, ktorým bolo konanie zastavené, nebolo doručené jej právnomu zástupcovi v tomto konaní, pretože „... *on však doručenie vykázané nemá...*“. Z uvedeného dôvodu sťažovateľka nepovažuje predmetné konanie za právoplatne skončené a namieta prietahy v uvedenom konaní.

Ústavný súd z predmetného spisu zistil, že uznesenie č. k. 12 C 121/2006-41 z 24. októbra 2006 prevzal splnomocnenec právneho zástupcu sťažovateľky podľa dátumu na doručení 30. októbra 2006.

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta (napr. I. ÚS 93/97, I. ÚS 24/98, III. ÚS 248/05, III. ÚS 170/06). Sťažovateľka podala sťažnosť na prietahy v konaní až po právoplatnom skončení namietaného konania, keď ústavný súd už nemôže žiadnym spôsobom prispieť k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, t. j. k odstráneniu stavu právnej neistoty. Z uvedeného dôvodu ústavný súd posúdil sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľky (napr. návrhom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, úhrady trov konania).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2007